

nødvendigjort ved Beboernes forskellige Forhold. I en Kommune, der udelukkende eller overvejende er beboet af Landbrugere, maa Ligningen paa Indtægt være i høj Grad skønsmæssig paa Grund af de mange Forhold, som bevirker, at man ikke har den bestemte Indtægt liggende for sig, medens man i en Kommune, der, saaledes som de her omhandlede St. Mortens og St. Hans Sogne, saa godt som udelukkende er beboet af Lønarbejdere, véd til Punkt og Prikke, hvad hver enkelt har faaet udbetalt i Løn, saa at Ansættelsen af Indtægten ikke bliver skønsmæssig. Og saa dette Forhold maa tages med i Betragtning.

Derfor mener jeg, at det ærede Medlem ikke havde Ret til at sige, at man paa Øerne var saa vant til at betale lav Skat, medens man i Jylland betalte høj Skat, i alt Fald ikke, naar han vilde bruge det imod St. Mortens og St. Hans Sogne. Jeg vil ikke — det har jeg ikke nogen Anledning til — bestride Udtalelsens generelle Rigtighed, men overfor dette specielle Tilfælde forekommer det mig, at de Oplysninger, jeg har givet om Skattens Størrelse pr. Indbygger f. Eks. i St. Mortens Sogn, viser, at denne Kommune ingenlunde er lavt beskattet i Forhold til de Kommuner, det ærede Medlem nævnte. Og naar man saa ved, at begge de omhandlede Kommuners Indbyggere for den væsentlige Del er Lønarbejdere, vil man forstaa, at Dyrtiden, Aarets specielle Forhold, kommer til at virke særlig stærkt for disse Kommuner. Naar en Kommune væsentlig bestaar af Folk, som enten selv har Trang til Dyrtidshjælp, eller hvis Indtægter er saa lave, at de ikke er i Stand til at yde andre Dyrtidshjælp, maa den komme i særlige Vanskeligheder under de nuværende Forhold. Derfor har jeg ment, at der var en særlig Grund til at komme disse to Kommuner til Hjælp, naar den nævnte, ganske upartiske, Indlemmelseskommission efter Undersøgelse af Kommunernes Forhold har indstillet, at man kom dem til Hjælp under disse særlige Forhold.

Det ærede Medlem vil vide, at vi har været inde paa den Tanke, at der kan være Kommuner, som paa Grund af de ualmindelige Forhold i Aar bliver — udenfor den sædvanlige Regel for, hvad der maa anses for en vanskelig Stilling for en Kommune — særlig vanskeligt stillede i Aar, maaske mere vanskeligt stillede end andre Kommuner, der under andre Forhold vilde blive regnet med til de vanskeligst stillede.

Da man i sin Tid undersøgte, hvorledes den af det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) opstillede Fordelingsregel vilde virke, den, som i Aar kommer til Anvendelse paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af et Tilskud til Kommunerne, kom man til det Resultat, at en Række nævnte Kommuner, og deriblandt mange i Ringkøbing og Hjørring Amter, vilde faa et betydeligt Statstilskud, fra 6,000 til 2,000 Kr., de vilde faa en betydelig Andel i denne halve Million. Og Bording var iblandt dem, som vilde faa fra 2,000 til 6,000 Kr. af Statstilskuddet, men disse smaa Arbejderkommuner i Landdistrikterne, St. Mortens og St. Hans, fandtes ikke iblandt dem, der efter denne Regel vilde faa noget Tilskud. Nu mener jeg altsaa, at de er særlig vanskeligt stillede i Aar, og at der derfor er god Grund til at komme dem til Hjælp. Og jeg vil gerne understrege, hvis det er mig muligt derved at borttage det ærede Medlems Frygt for Præcedensen og i alt Fald andre ærede Medlemmers Frygt derfor, at det er paa Grund af de særegne Forhold i Aar, at jeg finder det ønskeligt, at man kommer disse Kommuner til Hjælp.

Jeg er enig med det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) i, at en varig Ordning af disse smaa Landdistrikters Forhold bør tilvejebringes ved en bedre Ordning af Indlemmelsesspørgsmaalet. Derfor er Kommissionen nedsat, og jeg skal gøre, hvad jeg formaar for at følge det ærede Medlems Henstilling om at opfordre Kommissionen til at arbejde hurtigt for at tilvejebringe Forhold, hvorunder man kan komme ud over den Uretfærdighed, der rammer saadanne smaa Landdistrikter. Ikke mindst — det ærede Medlem nævnte det — er det grelt, naar der omkring en By er to Landdistrikter, hvoraf det ene søges af den fattige Befolkning og det andet af den rige Befolkning; den fattige Befolknings lille Landdistrikt faar høje Procenter og den riges faar lave Procenter. Det er en meget uheldig Ordning, som kun kan løses berettiget ved en bedre Ordning af Indlemmelsesspørgsmaalet. Jeg skal tilsige det ærede Medlem al mulig Bistand, saa vidt det ligger til mig, til, at denne Sag fremmes hurtigt, og jeg haaber saa til Gengæld, at det ærede Medlem vil yde mig Bistand til, at disse to Kommuner, som den Kommission, hvori det ærede Medlem, der er Formand for Sogneraadforeningen, har Repræsentanter, har anmodet om at komme midlertidigt til Hjælp, faar denne midlertidige Hjælp, indtil det ønskede Spørgsmaal varigt kan ordnes.